

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Número 129

Any XI

MAIG, 1997

Sumari

Editorial i sumari	2
IX Certamen de Fotografia	3
LEADER II, més de 500 milions per a la comarca	4
Poemes de'n Miquel Rosselló	5
Sa Xerradeta amb els monitors i les monitores del grup d'esplai "Es Rebrot"	6
Telefònica, una agressió més	9
Bullit de Notícies	10
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps. Notícies vàries	13
L'objecció de Consciència i la Insubmissió	14
L'Acampallengua, tot un èxit	15
Fent Carrerany a la trobada de l'OCB a Lluc	15
Missioner, artesà de concòrdia i pau	16
S'agafa el peix a bastonades?	17
Nova junta directiva de la Penya barcelonista	18
Notícies del Club Ciclista	19
Poster del FC Marienc, campió del grup D de futbol 7, benjamins	20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol
Pep Ferriol
Miquel Morey

PORTADA:

Cartell anunciador de la Diada'97 de l'esplai a Maria

EDITORIAL

L'editorial d'aquest mes vol convertir-se en un prec. En una crida a tot el poble de Maria.

La revista Fent Carrerany ha intentat, des dels seus orígens i amb les limitacions pròpies de la lletra impresa i de la seva periodicitat, fer-se ressò de totes aquelles activitats que es feien al nostre poble, sobretot aquelles que no tenien una projecció pública majoritària i immediata, i que responien a un voluntarisme més enllà de les coses oficials. I no hi ha cap dubte que el Grup d'Esplai de Maria «ES REBROT», forma part d'aquesta nòmina d'anònims sense els quals la vida a Maria seria més difícil de suportar. Que una vintena de joves dediquin bona part del seu temps lliure cada cap de setmana, a cuidar-se dels nins i nines de Maria, potser no sigui una notícia de primera pàgina, però si no hi fossin potser els enyoraríem. Ensenyar coses, com el sentit de la responsabilitat, de la col·laboració; fomentar la convivència i el respecte cap a ells mateixos, cap als altres, cap a l'espai que els envolta; ensenyar-los a divertir-se de manera sana i agradable; dur-los d'excursió; ensenyar-los a valorar les tradicions del poble que els ha vist néixer, no és una cosa espectacular, no és una notícia de primera pàgina. I fa prop de deu anys que ho fan així, calladament, silenciosament, constantment. Tota una generació de nins i nines de Maria han passat per les seves mans. I tota una generació de monitors.

Ara els ha arribat la seva majoria d'edat. Volen organitzar la Diada dels Grups d'Esplai a Maria, el proper 18 de maig. I demanen ajuda. Demanen la col·laboració de tot el poble de Maria, de cara a la Diada. És molt el que el poble els deu. És poc el que ells demanen. Ajudem-los. Que no els falti la nostra mà, la nostra ajuda.

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Miquel Rosselló i Quetglas, Pere Oliver, Miquel Mulet Coll, Miquel Oliver, Pep Ferriol Torelló

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Margalida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Fax: 971-525585
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut
IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

INAUGURAT EL IX CERTAMEN DE FOTOGRAFIA DE «FENT CARRERANY»

Un altre any, i ja en van nou, la nostra associació ha tornat a organitzar el certamen de fotografia amb el patrocini del Consell Insular de Mallorca. Aquest Certamen s'ha anat consolidant entre els aficionats de la fotografia. Enguany la participació ha estat un poc inferior a la resta de convocatòries, un total de 63 obres han pres part del concurs en els distints apartats. Cal esmentar que per primera vegada s'ha declarat desert un premi per manca de participació, no hi ha hagut cap autor juvenil.

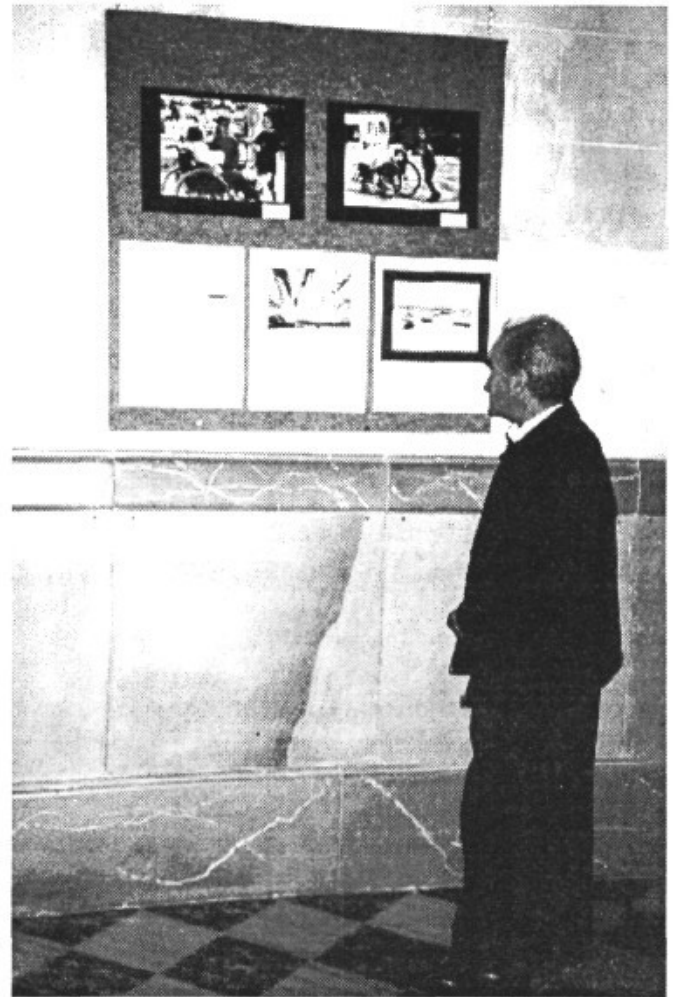
La qualitat de les obres, en conjunt, ha estat molt alta, cosa que va fer difícil la feina del jurat, format per na Magdalena Soler Vallori, en Bartomeu Aguilar Jofre i en Miquel Bordoy Santandreu, que necessitaren quasi dues hores de deliberació per entregar el seu veredict. Els guanyadors en els distints apartats són:

APARTAT DE COLOR:

- 1r. premi per en Mateu Barceló Pastor de Palma.
- 2n. per na Teresa Vellibre Roca de Palma.

APARTAT BLANC I NEGRE:

- 1r premi és per na Maria Pilar Galmés Elinàs de Manacor.

- 2n. per en Juan Tejero López de Granollers, Barcelona.

AUTOR LOCAL:

- El premi és per en Jaume Mestre Llompart.

PREMI MESTRE PERE DES RETRATS:

- El guanyador fou en Llorenç Brunet Galmés de Manacor.

S'ha de dir que la majoria dels guanyadors ja havien aconseguit endur-sen algun premi en anteriors convocatòries. També s'ha de resaltar que ja és habitual que alguns dels participants vinguin a Maria expressament a fer fotografies i que tant el poble com algunes persones surtin a les fotos.

Les fotografies han estat exposades a la Capella Fonda fins dia 4 de maig, molta de gent ha aprofitat les hores d'obertura per poder-les veure. Les obres dels guanyadors passaran a engrosar el patrimoni de «Fent Carrerany» i al proper número les publicarem.

LEADER II, MÉS DE 500 MILIONS PER A LA COMARCA

El programa *LEADER* és una iniciativa europea de desenvolupament local que implica la participació de totes les administracions públiques i la iniciativa privada del seu territori d'actuació.

Els projectes que es vulguin acollir al programa hauran de reunir els següents requisits bàsics: tenir caràcter innovador, efecte demostratiu i que sien extrapolables a altres indrets.

Aquest programa se financia entre la Unió Europea que hi aporta el 50%, les administracions central i autonòmica que entre les dues hi aporten el 5% i les administracions locals (CIM i ajuntaments) que hi aporten el 45% que resta.

El *LEADER II* del Pla de Mallorca té previst invertir en aquesta zona 589 milions de pessetes amb uns objectius ben definits: despertar iniciatives que promoguin l'ocupació, evitar que els habitants de la zona hagin de partir per anar a cercar feina, consolidar els productes de la zona, millorar la qualitat de vida i l'entorn rural, etc.

En el *LEADER II* l'eix prioritari serà la promoció i reconversió de l'agricultura per a col·laborar a la seva preservació com a sector econòmic principal de la zona. Algunes de les activitats que es poden acollir a les ajudes són:

- Cursos de gestió d'empreses de turisme rural.
- Aplicació de noves tecnologies al món rural.
- Ajuts a iniciatives d'autoocupació.
- Creació d'una central de reserves de turisme rural.
- Elaboració de guies i itineraris.
- Estudis de mercat de turisme rural.
- Promoció d'empreses pilot, especialment agroalimentàries i artesanals.
- Recuperació d'antigues professions.
- Projectes de nova instal·lació, ampliació i modernització de PIMES.
- Estudis dels sectors productius de la zona per a promoure la seva viabilitat econòmica.
- Suport a iniciatives d'agricultura ecològica i varietats autòctones.
- Embelliment dels pobles.
- Recuperació de construccions tradicionals: Molins fariners, molins de sang, sínies, barraques de roter, marges, talaiots, etc.

El programa *LEADER* subvenciona un 30% a fons perdut i tramita crèdits a baix interès per a cubrir el 70% que resta a través d'un conveni que ha subscrit amb Sa Nostra.

Per poder ampliar un poc més la informació, parlarem amb en Rafel Oliver, que és el president del *LEADER II*, i ens va contar que això és una bona oportunitat per als petits empresaris, artesans, pagesos,

etc. per a poder realitzar una inversió a la seva empresa o senzillament adequar-la a les necessitats actuals de mercat. També s'hi poden presentar projectes nous relacionats amb el turisme d'interior o turisme rural.

En Rafel ens va dir que estan fent la presentació a tots els pobles del Pla i que per tot hi ha gent interessada que acudeix a les reunions, a Maria hi acudiren més de 60 persones. Per poder gaudir d'aquests ajuts és molt senzill, a l'ajuntament hi ha uns impresos, aquests s'han d'omplir amb les dades personals i explicant quina és la inversió que es té intenció de realitzar. Després els responsables ho estudien i en el plaç d'unes tres setmanes se té resposta positiva o negativa. Fins que no se rep resposta no s'ha de fer cap despesa, és a dir que el sol fet de demanar és de franc i molt senzill.

Per tenir una idea del que es pot sol·licitar, mirau alguns dels projectes que va subvencionar el *LEADER* de la Serra de Tramuntana: granges escola, aules de natura, locals i màquines per a ferrers, fusters, vidriers, sabaters, tèxtils, licorers, etc., forns per a ceramistes, cases d'acollida, millora i adquisició d'equips informàtics, rehabilitar cases de possessió per a turisme rural, recuperació de milers de metres de marges, etc. i les subvencions anaren dels 32 milions a les desset mil pessetes. Ja veis que n'hi ha per tothom.

Si esteis interessats o interessades, vos podeu adreçar a l'ajuntament i vos donaran els impresos que heu d'omplir, pensau que és una bona oportunitat per realitzar aquella inversió que tant desitjaveu. Oportunitats com aquestes no se poden deixar passar.

Miquel Morey i Mas

POEMES DE'N MIQUEL ROSSELLÓ

SONET A CRIST CRUCIFICAT

Senyor, no vos mereixeu tal ferida
sabent el que heu fet, ple de bondat;
la gent camina tota entristida
amb el seu cor de pena endolat.

El desconsol de vostre mare resentida,
baix de la creu té el cor paralizat
j'amar de mare beneïda
i vos morint per la cristiandat!.

Quin jamec més amarg varen sofrir
i coronat d'espines pels jueus
mos vàreu senyalar vostre camí.

Com un màrtir desesperat vàreu morir
i els apostols aferrats als vostres peus
i una flor des del cel se va obrir.

AMB MOTIU DE LA FESTA DE SANTA MARIA DE LA PAU DE CASTELLITX

Mares com vos, Santa Maria
de la Pau de Castellitx
difícilment se'n trobarien
cantant els rossinyols i els ropits.

I l'orenella voletejant cada dia
a dins l'espai del cel que és infinit,
una oració vos canten d'alegria
i amb vostres dons de pau sou beneïts.

Jo vos estim mare i senyora,
vos duc a dins mon cor i al pensament.
Jo duc a la sang vostre penyora,
amb tanta força d'amor i agraïment;
per mi sereu sempre la confessora
junt amb el vostre fill, omnipotent.

ADVERTÈNCIA A LA JOVENTUT DE MARIA

Quan agafes el teu camí
jovenet il·lusionat
el capvespre o el matí
amb el casc en el cap,
pensa que un paralizat
mal resultat va tenir
per correr massa aviat.

*
Una abraçada d'un paralític.

GRACIES SOR FRANCISCA NEGRE PER ESCRIURE DES DE COCHABAMBA

Si una pobre poesia
tan enfora ha arribat,
amb aromes de Maria
l'hi vull dir Sor Francisca
qué ja té el cel guanyat.

Oh! Bolívia patria llunyana
guardau-mos aquesta flor
que sempre hem estimada,
que la duim a dins el cor
d'amor de pau consagrada.

¡Sor Francisca ja ho crec!
que jo ja vos coneixia
quan feia d'escolanet
i vos venieu a missa,
jo vaig estrenar ruquet
més blanc que la llum del dia,
però me venia estret.

Si amb vostres oracions
resau des de Cochabamba,
amb les més grans intencions
des dels més grans als minyons
rebran la claror de l'alba.

Oh! Bolívia patria llunyana
per vos tenc una oració,
donau sempre protecció
a n'aquesta gran paisana,
que és obrera del senyor.

I vos sempre a dins Maria
sereu joia de virtut
no fa res la llunyania
si portau dolça alegria
a Maria de la Salut.

Pensau que ja estau servida
de Don Miquel oliver
i de na Bel que ho és divina,
salutacions a tots daré
de part de Sor Francisca
qué és branca d'un roser.

*Miquel Rosselló i Quetglas.
Inca, abril 1997*

SA XERRADETA AMB...**ELS MONITORS I LES MONITORES DEL GRUP D'ESPLAI "ES REBROT"**

Falta poc més de mitja horeta perquè comenci la reunió que els joves monitors de l'Esplai han convocat a Ca l'amo en Gaspar. Arriba l'hora de saber amb qui podran comptar per dur a bon port la gran fita que s'han proposat per a enguany. Celebrar la Diada de l'Esplai a Maria.

No hi són tots. En falten tres o quatre. Els trobam al local que ocupen a Ca ses Monges, berenant, pintant i preparant coses per a la Diada. Quan els demanam qui és el portaveu del grup, ens contesten que tots, però al final és en Toni Font (la veterania és un grau) qui assumeix la veu cantant a la majoria de les respostes.

-QUANTS DE MONITORS SOU, ACTUALMENT?

-Ara som devuit.

-COM FUNCIONAU? COM PRENEU LES DECISIONS? QUI ASSUMEIX LA DIRECCIÓ DEL GRUP DE MONITORS?

-Quan acabam la jornada amb els nins de l'Esplai, els dissabtes capvespre, ens reunim, parlem de les coses que hem de parlar, discutim i prenem les decisions que siguin necessàries a base de consens entre tots.

-QUANTS D'ANYS DUU DE FUNCIONAMENT EL VOSTRE GRUP D'ESPLAI?

-Aquest és el novè any de funcionament.

-HI HA CAP MONITOR O MONITORA QUE S'HAGI MANTINGUT DES DEL COMENÇAMENT?

-(Contesten tots alhora, mentre amb un dit van assenyalant la veterana del grup) Na Martina Font.

-I ELS ALTRES, COM HI HEU ARRIBAT A

LA VOSTRA RESPONSABILITAT DE MONITORS?

-(Aquí la resposta és també, gairebé unànime) Gairebé tots hem estat abans «alumnes» del grup d'esplai, i un cop hem acabat, per edat, ens hem integrat com a monitors, per no perdre la vinculació i per solidaritat amb els que abans en tenien la responsabilitat.

-IMAGINAU QUE JO SOM UN JOVE O UNA AL LOTA DE MARIA, DE LA VOSTRA EDAT I QUE NO ENTENC COM ÉS QUE VOS PASSAU ELS DISSABTES CAPVESPRE ENREVOLTATS DE CRIATURES, ASSUMINT UNA RESPONSABILITAT COM LA QUE ASSUMIU I QUE AIXÒ ÉS FER DE BENEITS PERQUÈ NO EN TREIS CAP PROFIT; QUÈ LI CONTESTARÍEU?

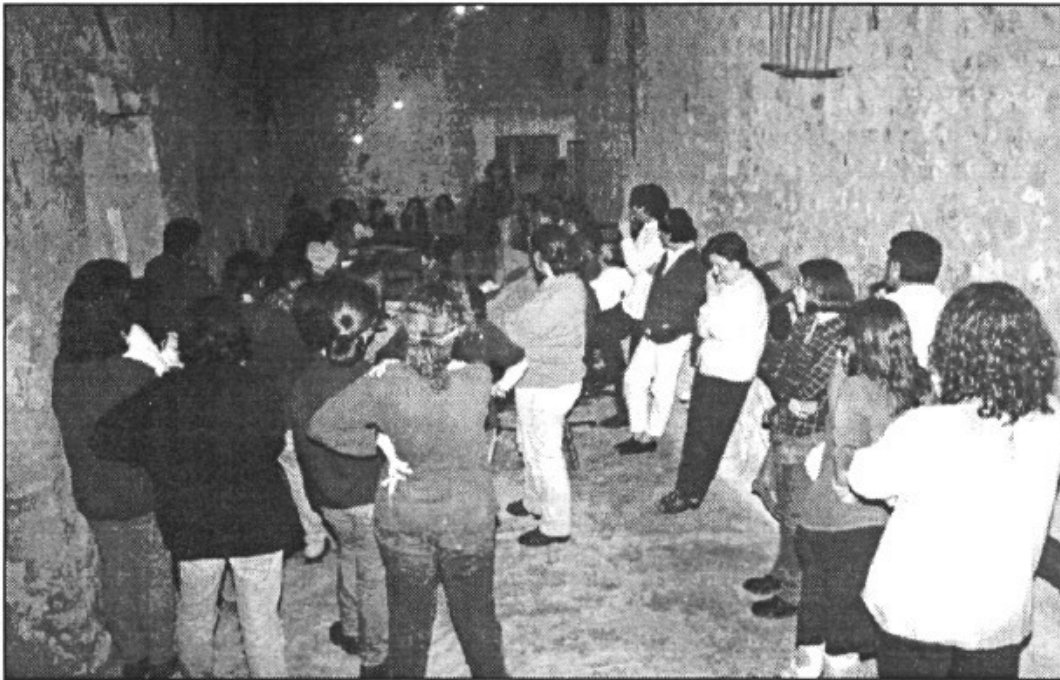
-(Qui assumeix la veu ara, és na Cata. És veu que ho té ben clar) Què li diria? Que el beneit és ell. Que només qui ha passat per l'Esplai sap que bé que ens ho arribam a passar fent tot el que feim. Que venguí una temporadeta amb nosaltres a fer coses i llavors ja opinarà. Estar sense fer res, a ca seva, al carrer o al bar, o estar aquí fent coses que tu saps que estan ben fetes, no deixa dubtes sobre la resposta que li diria. Això de treballar per als altres, per als nins, no deixa de ser una manera de tornar els favor a aquells que feren el mateix per tu quan tu també eres infant com ells.

-CREIEU QUE EL QUE TROBEN AQUÍ AQUESTS NINS I NINES NO HO PODEN TROBAR A ALTRES LLOCS?

-Aquí a dins Maria, segur que no.

-SERÍEU CAPAÇOS D'ARGUMENTAR CINCOSES PER LES QUALS VALGUI LA PENA SER MONITOR D'UN GRUP D'ESPLAI?

-En primer lloc podríem parlar de la convivència, de la relació dels uns amb els altres i tot el que això implica de respecte, de solidaritat. Ensenyar-los a fer net, a ser ordenats, a compartir les coses. Un altre factor és treure els nins de ca seva, de davant dels televisors, treure'ls de l'avorriment i donar-los una alternativa al seu temps lliure.

Ensenyar-los a respectar-se i a respectar les coses: el seu entorn, les coses dels altres, la seva terra, els seus costums, etc. Aquí també poden fer coses que a ca seva potser no ho tenguessin tan fàcil: pintar, jugar amb fang, construir coses, anar d'excursió a conèixer racons del poble, etc.

-AMB QUINES AJUDES COMPTAU PER DUR ENDAVANT LES VOSTRES ACTIVITATS?

-Ajudes per dur endavant les activitats de cada any només comptam amb les quotes que paguen els nins, la cessió del local per part de l'església, i alguna ajuda que ens pugui venir de l'Ajuntament. De cara a la Diada comptam amb una ajuda del GDEM (Grups d'Esplai de Mallorca), una altra de l'Ajuntament, i una altra que esperam rebre de Sa Nostra. Feim allò que podem en funció de la disponibilitat de les ajudes concedides.

-COM VA SORGIR LA IDEA D'ASSUMIR LA RESPONSABILITAT D'UNA DIADA COM LA D'ENGUANY?

-És una idea que ja ve de molt abans. Però mai no ens havíem decidit a demanar-ne l'organització. Teníem por de no estar preparats, d'assumir una tasca massa difícil per les nostres possibilitats. (En Toni Font, pont entre els veterans que ja no hi són i els joves monitors actuals, és qui argumenta el pas donat) Jo he estat amb la gent que va començar l'Esplai i amb la gent d'ara i he de dir que molta gent que avui ja no és entre nosaltres com a monitors se n'anaren amb les ganes de muntar un cosa com aquesta. Per això creiem que és un deure i un agraïment a tots ells que ara ens l'hagin concedida, perquè ells també en seran protagonistes i ens ajudaran a tirar-la endavant. Sabem

que ens exposam a ser l'objectiu de moltes mirades, i alhora també hi exposam, indirectament, tot el poble de Maria.

- Q U È DEMANARÍEU AL POBLE DE MARIA DE CARA A LA DIADA?

-En primer lloc col laboració. En aquesta reunió que farem d'aquí una estoneta, voldríem que no hi cabessin a ca l'amo en Gaspar. Que la gent ens donàs una mà. Que pensassin que els visitants no són més que nins i nines, iguals que

els seus mateixos fills. Que vegin un poble hospitalari i generós i que ens coneguin un poc més. Que ens perdonin les molèsties que els puguem ocasionar. Que si aquell dia han d'aparcar el seu cotxe una mica lluny de ca seva que no s'ho agafin com una ofensa, sinó com una manera d'evitar problemes als nins visitants, etc. Si el dia de la Diada han de tenir ca seva obert, que li tinguin. Si un nin demana un tassó d'aigua o demana per anar al bany, que li deixin anar. Pensem que vendran nins i nines de tot Mallorca i que nosaltres també voldríem que als nins i nines de Maria, quan van a un altre lloc, els tractassin tan bé com nosaltres tractarem aquests que ens vendran a veure.

-QUANTS DE NINS ESPERAU?

-Tenint en compte que el GDEM el formen prop de cinquanta grups de per tot Mallorca, i que enguany la majoria han demostrat un fort interès a venir a la Diada,

potser atrets per assistir a un lloc que molts d'ells no coneixen, calculam que ben bé hi pot haver entre 3000 i 5000 nins que ens visitin.

-PER QUÈ HEU CONVOCAT LA DIADA AMB EL LEMA «CERCANT ARRELS. CULTURA I COSTUMS DE MALLORCA»?

-Per això mateix que dèiem abans. Molts dels nostres menuts visitants no han estat mai a Maria i entre les coses que els grups d'esplai valoram hi ha el fet de donar a conèixer els nostres costums i la nostra cultura als nins i nines de Mallorca. I a Maria encara mantenim una forta tradició en aquest sentit, que podem donar a conèixer a tots aquests nins. Tots els jocs que farem estam dirigits a fer conèixer aquestes arrels. El món rural és el nostre referent. Hem de procurar que els nins s'ho passin bé, i alhora que aprenguin alguna cosa més de nosaltres.

-QUINS JOCS PENSAU MUNTAR?

-Els petits faran jocs relacionats amb el món rural i amb el món mariner. Costums dels homes del mar i de la terra. Amb els mitjans es muntaran jocs amb els diferents monitors dels grups d'Esplai. I amb els

grans farem una cosa semblant, feines del camp, però amb voluntaris de Maria, dirigint els jocs. Per a cadascun dels tres nivells d'edat es necessitaran unes cinquanta persones. Els voluntaris de Maria s'ocuparan dels més petits i dels més grans.

Hem d'acabar, són gairebé les vuit i a aquesta hora la reunió a Ca l'amo en Gaspar és a punt de començar. Ho tenen tot: il·lusió, ganes, empena i una força de voluntat extraordinària. Ara només esperen que tot el poble de Maria els faci costat en aquesta cita que s'han marcat. Val la pena donar-los una mà. S'ho mereixen.

Joan Gelabert i Miquel Morey

UNA CRIDA A LA GENT DE MARIA PEL DIA DE LA DIADA DE L'ESPLAI

La festa començarà a les 9h. a la Plaça de les Dones i continuarà tot el dia fins a les 18h. per tot el poble.

Els carrers que viuran més la festa són: Plaça del Pou, Ramon Llull, Sa Tanca, Santandreu, Plaça del Mercat, carrer nou, Església, Antoni Monjo, Sa Quintana i Carretera de Santa Margalida. S'ha de tenir en compte que aquests carrers estaran tancats a la circulació rodada tot el dia, si heu de treure el cotxe o fer altres feines, deixau-les preparades el dia abans.

Esperam que ens faciliteu la tasca i ens ajudeu que la Diada sia un èxit.

S'han obert unes llistes pel voluntaris de la Diada, tant per les feines del mateix dia com per la dels dies previs. Vos podeu apuntar a la tauleta que tendrem montada a la Plaça del Pou els caps de setmana. Tota l'ajuda ens és necessària i necessitam més de 200 voluntaris per tal de que la diada surti bé.

GRÀCIES PER COLABORAR AMB NOSALTRES

L'EQUIP DE MONITORS I MONITORES DEL GRUP D'ESPLAI «ES REBROT»

TELEFÓNICA, UNA AGRESSIÓ MÉS

Aquests dies haureu rebut el "rebut" (i perdonau la repetició) de telefònica amb la seva detallada descripció de cridades interurbanes, hores, minuts i pessetes. Però aquest pic no ha vingut tot sol: ha vingut acompanyat del que consider una agressió més de l'estat espanyol i les seves lleis centralistes contra la nostra llengua. Ha vingut amb una nota, un avís, de que si volem rebre la factura en català ho podem comunicar a la companyia i aquesta ens complaurà.

Fins aquí podem pensar que n'hem d'estar orgullosos del que hem aconseguit. Però seguint la lectura resulta que els qui la vulguin en castellà no importa que ho comuniquin. Simplement el qui no ho comuniqui rebrà la

detaillada factura amb la llengua anomenada abans "del imperio". Ja vos podeu suposar que això implicarà que molta de gent es deixarà dur per la inèrcia, que ja està bé així, i no enviarà l'imprès. Una vegada més em sent ciutadà de segona en un país que ens rebutja.

Però a nosaltres ens demanen un esforç per esser qui som, poder seguir essent-ho i

esser tractats com a tals. I jo vos deman que no passeu, que no quedeu impassibles. Facem aquest petit esforç per a donar una gran passa: emplenau l'imprès amb les vostres dades i dipositau-lo a cas carter o a la bústia més propera i demanau rebre la factura de Telefònica en català.

Moltes gràcies per a fer-ho

Ara tenc un endarrer: que passarà a l'estat espanyol quan estigui completament integrat a la comunitat europea i una llengua, l'alemanya per exemple, domini damunt les altres, i els demanin que si volen rebre la informació en castellà ho han de demanar? Però això són figues d'un altre paner.

Magí Ferriol

 <p>Telefónica</p> <p>ELECCIÓN DE IDIOMA EN FACTURA</p> <p>Estimado/a Cliente/a:</p> <p>En Telefónica estamos trabajando continuamente para mejorar su factura.</p> <p>Una de las líneas de mejora, consiste en acercar nuestra comunicación a sus preferencias. Usted puede elegir, entre las dos lenguas oficiales de su Comunidad, el idioma en el que desea recibir su factura.</p> <p>Por este motivo, le adjuntamos un boletín-respuesta que debe remitirnos a la mayor brevedad, indicándonos la lengua oficial de su elección. En ausencia de respuesta por su parte, entenderemos que opta por recibir su factura en castellano.</p> <p>Si desea ampliar esta información puede llamar gratuitamente al 900131004, donde le atenderemos gustosamente.</p> <p>Reciba un cordial saludo.</p>	<p>ELECCIÓ D'IDIOMA EN LA FACTURA</p> <p>Benvolgut/da client/a,</p> <p>A Telefónica treballem contínuament per millorar la factura.</p> <p>Una de les línies de millora consisteix a apropar la nostra comunicació a les seves preferències. Vostè podrà escollir, d'entre les dues llengües oficials de la seva comunitat autònoma, l'idioma en què vulgu rebre la factura.</p> <p>Amb aquesta finalitat, adjuntem un full de resposta que haurà d'enviar-nos al més aviat possible indicant la llengua que hagi escollit. Si no tenim resposta per la seva part, considerarem que ha optat per rebre la factura en castellà.</p> <p>Per a més informació pot trucar gratuïtament al 900131004, on l'atendrem amb molt de gust.</p> <p>Rebi una salutació molt cordial,</p>
--	---

BULLIT DE NOTÍCIES

CELEBRACIÓ DE LA FESTA DEL LLIBRE A LA BIBLIOTECA.

La biblioteca de Maria també va voler celebrar el dia del llibre, dia 23 d'abril diada de Sant Jordi, i per aquest motiu els dies 18 i 25 d'abril na Maria Lilla i el seu enfilall de contes varen tenir els més petits entretinguts.

TEMPORADA DE TEATRE AL TEATRE DEL MAR.

La Fundació Teatre del Mar, de la que ne's president el nostre paisà Joan Mas i Vives, ens ha fet arribar la programació de primavera. Dues obres s'han representat al mes d'abril, però encara podeu anar a veure la "Vida i miracles de n'Aineta dels matalassos" que posa en escena el Teatre de QUÈ. Això sera al Molinar del 14 al 18 de maig de dimarts a dissabte a les 22h i els diumenges a ls 20h. En aquesta mateixa revista podeu trobar una entrevista a en Joan Mas i Vives com a President de la Fundació Teatre del Mar.

II BECA D'INVESTIGACIÓ SANT BARTOMEU DE MONTUÏRI.

La revista Bona Pau convoca la "II Beca d'Investigació Sant Bartomeu de Montuïri" dotada amb vint mil duros i un àccesit dotat amb llibres i videos pel mateix valor. Les investigacions s'hauran d'ajustar a alguna o algunes de les àrees següents: a) Història local, b) Llengua, toponímia, onomástica, c) Cultura popular, d) Madi natural i patrimoni històrico-artístic.

Els treballs hauran d'esser presentats en llengua catalana i hauran d'estar centrats en algun aspecte específic del municipi de Montuïri. El termini de presentació de projectes finalitzarà el dia 24 de juliol de 1997. Més informació a la revista Bona Pau de Montuïri.

MARIERS A LA REVISTA CA'N PICAFORT.

No és la primera vegada que ens feim ressò de l'aparició de persones del nostre poble a algunes de les revistes de la premsa Forana, ara volem deixar constància que a la revista de Ca'n Picafort del mes de març a la portada hi ha una fotografia de n Rafel llopart i a l'interior una extensa entrevista sobre el tema dels "manteros". I a la contraportada hi ha una propaganda del "Super Ca'n Pedro" de n Pedro Frau "mal-let" on el podem veure a ell despatxant carn i a na Magdalena Planas col·locant verdura.

PROGRAMA CULTURAL ARTJOVE'97

Sí en el apssat número vos informàvem que s'havia convocat el programa cultural ARTJOVE'97, ara ja vos

podem contar que han començat les exposicions itinerants de les obres dels joves artistes. A l'apartat de pintura un jove marier hi ha pres part, es tracta de n Jaume Sabater i Garau "Llampiner", i l'hi han seleccionat tres de les seves obres per formar part de l'exposició. Aquesta exposició ja s'ha pogut veure a Inca i ara voltarà per quíasi tots els pobles de les illes. Esperem que les autoritats municipals facin les gestions oportunes per poder disfrutar d'aquestes creacions dels joves artistes també al nostre poble.

Fent Carrerany aprofita per donar l' enhorabona a en Jaume i des d'aquí l'hi desitjam sort per anar avançant en aquest difícil camí que és el món de l'art.

SOPAR CURSOS MANCOMUNITAT DEL PLA.

El passat dia 18 d'abril més de 250 alumnes dels cursos de la Mancomunitat des Pla, es reuniren al restaurant Ses Torres per a celebrar el final dels cursos. Allà s'hi muntà també una petita exposició dels treballs realitzats en punt mallorquí i restauració de mobles. D'alumnes de Maria n'hi havia una bona representació, així com també de les autoritats de la Mancomunitat i del Ministeri d'Educació i Cultura.

AIGÜES BRUTES PELS CARRERS.

Aquests darrers dies els veïnats de diversos carrers de Maria han pogut gaudir gratuïtament d'aromes especials: Al carrer Capità Tauler, a la Carretera de Santa Margalida i a la d'Ariany, sortien uns efluis per unes noves fontetes que han sortit a les voreres.

INAUGURACIÓ AEROPORT NOU.

Ens convidaren però no hi poguérem anar. Però els que ja l'han utilitzat, diuen que és una moneria, molt europea (que segons sembla és l'adjectiu utilitzat per indicar que una cosa és moderna i que està més bé que les coses autòctones) però també diuen que s'organitzen uns "

BULLIT DE NOTÍCIES

“cacaus” d’allò més sonat: la gent es perd, no troben els telèfons, perden els vols,... Són els problemes d’una inauguració, diuen que precipitada i amb molta manca de personal.

AUCH EIN FINNE GENIESST DIE RUHE DES ORTES

Amb aquest titular s’inicia un reportatge que el setmanari Mallorca Magazin en llengua alemanya dedica a Maria. Ens hem enterat que parla de Maria per les imatges perquè del text no n’entem res, però ens posarem en contacte amb els nostres especialistes en aquesta llengua perquè ens facin cinc cèntims del que conta. El reportatge és bastant extens ja que ocupa cinc pàgines del setmanari, acompanyat de 13 imatges de llocs i gent de Maria.

COMENÇA EL TERMINI PER SOL·LICITAR PLAÇA ESCOLAR

Des del 28 d’abril al 15 de maig és el termini que teniu per sol·licitar plaça als centres educatius públics o

concertats d’Educació Infantil, Primària o Secundària. Per això vos heu de posar en contacte amb les secretaries del centre on us vulgueu matricular o matricular als vostres filles o filles.

CARAVANA PER LA PAU AL SÀHARA OCCIDENTAL

El departament de Serveis Socials Comunitaris de la Mancomunitat Pla de Mallorca, juntament amb el Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació i l’Associació d’Amics i Amigues del Poble Saharai de les Illes Balears, han organitzat la 1a Caravana per la Pau al Sàhara Occidental.

La campanya de recollida als municipis del Pla serà de l’1 al 23 de maig, durant la qual es recolliran caps de galletes, llaunes de tonyina i llaunes de sardines. Si voleu contribuir a la campanya ho podeu fer dipositant aquests aliments dins les caps que trobareu a les botigues de queviures.

DIE SCHÖNSTEN DÖRFER

Auch ein Finne genießt die Ruhe des Ortes

Maria de la Salut liegt fast genau in der Inselmitte

Einmal auf Mallorca gelandet, zieht es die meisten Touristen flugs an die Küste, an die Strände, ans Meer. Nicht umsonst sind die Grundstücke dort weitaus teurer als im Inselinneren. Was nicht immer so war: Früher kamen immer wieder Piraten, Eroberer und ähn-

lich unerwünschte Besucher übers Meer nach Mallorca, weshalb das Land als un- so wertvoller galt, je weiter weg es von der Küste lag.

Doch auch heute lohnt es sich mehr als viele denken, Richtung Inselmitte zu fahren. Beispielsweise nach Maria de

la Salut, einem beschaulichen 1800-Seelen-Dorf, das rund sechs Kilometer von Sineu, dem geographischen Mittelpunkt Mallorcas, entfernt liegt. Mithin eine halbstündige Autofahrt von Palma aus. Oder eine 15minütige Anfahrt, wenn man in Alcudia aufbricht.

Der beste Zeitraum für einen Besuch des oft einfach Maria genannten Ortes: der Freitag vormittag. Denn dann geht auf der zentralen Plaça del Pou bis 12 Uhr der Wochenmarkt über die Bühne. Rings herum sitzen vor mehreren Biers jüngere und ältere Be-

wohner der Dörfer, einige deutsche Radfahrer und mehrere englische Touristen. Zwischen den Stämmen der alten Platanen hindurch, die den Platz säumen, beobachten sie das bunte Treiben.

Im Schatten der mächtigen Bäume reihen sich die Marktstände aneinan-

der. Schnittblumen und Topfpflanzen, Äpfel und Bananen, Zangen und Äxte, Hemden und Blusen, Sportschuhe und Stiefel - das Angebot ist mannigfaltig. Auch in der Platzmitte direkt auf dem Boden bräutet es sich in Form eines Rechtecks

Beliebtes Fotomotiv: Karren und Ölbaum vor der Kirche.

DEMOGRAFIA

BENVINGUTS:

Na Deva -Murty Flache Bär, va néixer el passat dia 19 de desembre de 1996. És filla d'en Dirk Flache i n'Andrea Bär.

En Joan Payeras Morey va néixer el passat dia 18 d'abril de 1997. És fill d'en Pedro Payeras Mas i n'Antònia Morey Ferriol.

Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

En Joan Castelló Inglada i n'Ángeles Toro Poley es casaren a l'església parroquial de Maria el passat dia 22 de març.

En Rafel Mascaró Ferriol i n'Antònia Rosa Bennassar Alomar es casaren a Santa Margalida el passat dia 12 d'abril.

En Llorenç Nicolau Florit i na Maria Esteva Ferriol es casaren a l'ermita de Bonany el passat dia 26 d'abril.

Que el vostre amor no acabi mai.

De Viatge, amb Viatges Martel

A partir d'aquest mes començam un concurs, el premi del qual serà un viatge per a dues persones patrocinat per Viatges Martel.

Per participar-hi només ens heu de fer arribar una fotografia d'un viatge que hagueu realitzat recentment, amb una breu descripció amb lloc i data del viatge.

Participaran al sorteig totes les fotografies publicades al llarg del 1997

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	525002
FAX	525194
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)	525594
APOTECARIA	525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	525083
ESCOLA DE BAIX	525252
CA SES MONGES	525144
LOCAL TERCERA EDAT	525564
PARRÒQUIA	525033
GESA INCA: AVARIES	880077
BOMBERS	085
AMBULATORI D'INCA	502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	502850
AMBULÀNCIES	200362
RECAPTACIÓ DE TRIBUTS	
DE LA CAIB (Inca)	505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA	
(Inca)	505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18 a 20 hores.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 7'30 i 15 hores.

Sortides Palma: 13 i 19 hores.

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

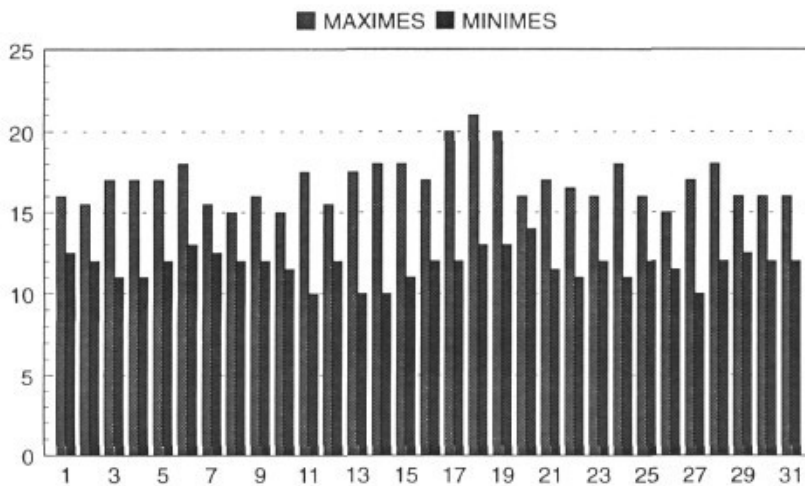
PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU: Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al**855043**

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al**520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al**236624**

El temps

PLUVIOMETRIA
Dia 25 3 l.

TOTAL: 3 LITRES

Temperatura Màxima
21° C (Dia 18)
Temperatura Mínima
10° C (Dies 14 i 27)
Temperatura Mitjana
14,3 °C
Mitjana Màximes
16,9 °C
Mitjana Mínimes
11,7 °C

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS I SUBSCRIPTORES:

DURANT EL MES DE MAIG POSAREM AL COBRAMENT LES QUOTES CORRESPONENTS A L'ANY 1996 QUE COM JA VOS INFORMÀREM, PER UN ERROR INFORMÀTIC, L'ANY PASSAT NO SE COBRAREN LES SUBSCRIPCIONS DOMICILIADES ALS BANCs. SI TENIU QÜALQUE DUBTE AL RESPECTE NO DUBTEU DE CONTACTAR AMB NOSALTRES.

MIGUEL TORRENS QUETGLAS
MEIGE

HORES CONVINGUDES

Atén assegurats de: ASISA-IMECO-NOVOMEDIC

C/. Nou, 69
Maria de la Salut

Tel. 907 74 79 65

"la Caixa"

Els jugadors benjamins del FC Marienc han quedat campions de grup, ara han de disputar el campionat de Mallorca entre els equips millor classificats de cada grup, des de Fent Carrerany els desitjam sort.

Aquesta és la classificació de final de temporada.

◆ Benjamins F-7 Grup D

ALGAIDA AT.-PETRA	0-8
CE MARIER-CALA MILLOR	4-2
MONTUÏRI-ARTÀ	1-8
MURER-SINEU	5-1
E.S. SALVADOR-VILAFRANCA	0-3
SON SERVERA-MARGALIDA	1-6
ALGAIDA-ESCOLAR	4-1

1. CE MARIER	26	25	0	1	217	40	75
2. Murer	26	24	0	2	130	30	72
3. Petra	26	19	1	6	133	41	58
4. Artà	26	18	2	6	107	40	56
5. Cala Millor	26	17	3	6	113	54	54
6. Vilafranca	26	14	3	9	74	58	45
7. Escolar	26	14	2	10	81	61	44
8. Algaida	26	13	1	12	122	84	40
9. Sineu	26	8	1	17	70	104	25
10. Margalida	26	7	3	16	57	95	24
11. Montuïri	26	5	0	21	51	164	15
12. E.S. Salvador	26	4	2	20	52	130	14
13. Son Servera	26	3	0	23	29	187	9
14. Algaida At.	26	2	0	24	25	178	6

L'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA I LA INSUBMISIÓ. (1)

Benvolgut Bernat, bon amic:

Fa pocs dies que he rebut la teva carta. Ja feia molt de temps que esperava saber notícies teves. Veig que et trobes en un moment de la vida, en que has de decidir. No pensis que serà l'únic, te'n trobaràs més. Jo també vaig passar per aquesta situació concreta. Has de decidir si et declares Objector de Consciència o be realitzes el servei militar. També em comentes que et fa por, jo diria que dubtes, per la postura que puguin agafar-pensar, els qui et rodegen. Em dius que tens preferència per l'objecció, però no saps com tramitar-ho.

Intentaré ajudar-te, amb tot el que se, també a que et desembullis de l'embolic mental que tens.

Des de que em vaig declarar objector de consciència he conegut moltes postures, enfront dels objectors i també per part del mateixos objectors, tant positives com negatives. Quan ja em trobava incorporat a la Prestació Social Substitutòria (PSS) em vaig donar compte de la gran desinformació que es tenia de la mateixa, tant per les empreses e institucions que demanaven objectors, com pels mateixos objectors. Em cridà l'atenció un company que no sabia molt be perquè s'havia declarat objector, ni tant sols s'havia plantejat uns objectius o uns principis a defensar. Llàstima, vaig pensar, perdia el temps.

Aquesta carta (i alguna altra que la seguirà, ja que aquesta la faig amb rapidesa) vol oferir-te, Bernat, una reflexió i una informació sobre l'objecció de consciència i l'insubmissió, no només com a dret humanitari, sinó, també, com a opció cristiana. Se que et professes cristià, tot i que sempre tenim les nostres matisacions i diferències. Sé que donant-t'ho a conèixer, tu i jo, treballam per construir un món de pau, una societat més humana i humanitzadora. Les paraules, els gests i l'acció de tot cristià s'han de veure recolzades per les paraules, gests i accions de Jesucrist.

Em demanes que t'expliqui que és per a mi ser objector; primer et diré el que és l'objecció de consciència des de lo que entenen els professionals o entesos.

L'objecció de consciència és un mitjà concret de treball per la pau i actua com estímul per desenvolupar la consciència moral de la societat en aquest punt.

El vertader objector, prestant el seu servei al be comú, demostra que la seva objecció no neix dels interessos personals, ni te finalitats polítiques amagades, sinó que és el fruit d'un vertader judici moral contra la violència, en favor de la pau universal.

L'objecció de consciència és un dret reconegut i legislat, que dona als joves, la possibilitat de no fer el servei militar per motius de consciència reconeguts per la llei: religiosos, ètics, morals, humanitaris, filosòfics.

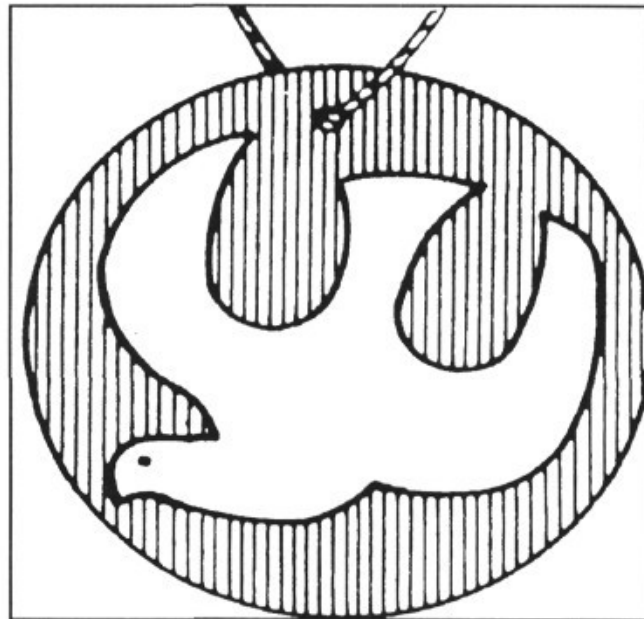
Els espanyols subjectes a obligacions militars que es declarin objectors de consciència estaran exempts de fer el servei militar i obligats a realitzar una prestació social obligatòria.

Quan jo, estudiant de teologia, vaig optar per aquesta finalitat, va ser

després d'un llarg procés de reflexió i diàleg amb altres amics. Ho vaig pensar en present i també en futur. El present, perquè era el moment en que havia de prendre les decisions, el futur perquè seria quan havia d'oferir el meu temps.

Vaig concloure en que com a seguidor de Jesús havia de ser, i procur ser home de pau (Tots hauríem de ser homes i dones de pau). Recorda Bernat, la benaurança de Pau (benaurats els pacificadors,...). Estic també convençut que no son les armes el que en poden fer estar segurs i en pau; sinó la voluntat de les persones que desijin la pau i no la guerra. Tant la dels governants, com la del civil que agafa el fusell, com la del nin que creix jugant amb pistoles i mirant películes de guerra. Això ens fa pensar amb l'educació que rebem. Creus que creixem en un àmbit de pau? Això a lo llarg de la vida ens influència.

Una vegada presa la decisió va venir tot el procés

burocràtic. No et cansis, Bernat, és llarg i embullós, però això no t'ha de desanimar. Quan arribi el moment no dubtis en demanar-me ajuda, ja que se per on s'han de donar les passes. També pots acudir a l'ASSOCIACIÓ D'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA, C/Verí, 1,3 de Ciutat. T.727105.

Per a mi hi ha molts de tipus d'objectors:

- 1.- Els qui es mouen per clares i profundes raons pacifistes. Son els que ja han nat objectors e insubmisos.
- 2.- Els qui consideren que l'estat o la societat no tenen legitimitat per imposar una prestació personal reglamentada, militar o substitutòria o de qualsevol naturalesa (asistencial, social, humanitària,...)
- 3.- Els qui refusen selectivament les institucions i organitzacions armades. Son els que no accepten a l'exèrcit, però presten la seva ajuda, es justifiquen, amb una altra connotació o color polític.
- 4.- Els que s'apunten a l'objecció i a l'insubmissió

simplement per les incomoditats que comporta fer el servei militar o la prestació social substitutòria.

Tota persona es respectable quan té unes opcions clares fetes, ara be, deixen molt que desitjar els joves, inclosos en el quart grup. Sense saber-ho estan fent mal als qui ho volem tenir clar, als qui, abans de agafar un objecte de violència, per ferir a un germà, preferiríem oferir la nostra vida.

Com veus, Bernat, m'has tocat un punt que he viscut molt intensament aquest darrers temps, esper no haver-me enrrollat massa. Em queda pendent parlar-te de l'insubmissió i de la postura que te l'església al respecte.

Salutacions als teus familiars i fins prest. Si no has entès alguna cosa, esper la teva carta.

Att. Pere Oliver

L'ACAMPALLENGUA, TOT UN ÈXIT.

Els passats dies 12 i 13 d'abril, com ja vos informàrem, hi va haver a Inca i a lluc un seguit d'actes en favor de la llengua. Dissabte dia 12, organitzat pels Joves de Mallorca per la llengua, Inca va estar «ocupada» per joves de tota Mallorca. De bon matí arribaren els primers a la barriada de Crist Rei Nou per realitzar la inscripció i montar la tenda de campanya on havien de passar la nit. Devers migdia començà el passacarrers que va recórrer bona part de la ciutat i va acabar a la Plaça de l'Ajuntament on el batle va rebre la «comitiva». A les quatre del capvespre començaren les activitats per totes les places d'Inca: tallers, campionat de truc, entreteniment per nins i nines, ginkana, conferències, assemblea, etc.

El vespre un fogueró per poder torrar i revetla i ja a la nit el gran concert de rock, amb els grups Madame Butterfly, Ja t'ho diré i La Companyia Elèctrica D'harma.

ACAMPALLENGUA

Inca, 12 i 13 d'abril de 1997

Més de 3000 persones participaren d'aquesta festa reivindictiva i una vegada més es va demostrar que els joves no estan adormits i passen de tot.

Molts de joves de Maria anaren a Inca a acampar, i s'ha de dir que la tenda de campanya més grossa de totes pertanyia a un grup del nostre poble, pareixia un apartament.

No tot va ser festa i entreteniment a Inca, també hi va haver una assemblea de joves on es va aprovar un manifest en defensa de la llengua. En propers números reproduïrem aquest document per la seva importància.

FENT CARRERANY A LA TROBADA DE L'OCB A LLUC

La nostra associació també fou present a la Trobada que l'OCB convocà a Lluc el passat dia 13 d'abril. Foren prop de tres mil els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs que arribaren fins a Lluc a celebrar la Trobada de les delegacions de l'OCB. Assistírem a l'ofrena floral que es féu al matí, al concert que s'oferí a la basílica, a les diferents actuacions que es feren per a petits i grans i poguérem gaudir del dinar que la delegació de Búger preparà per a tots els assistents. Volem felicitar l'OCB per l'èxit de la convocatòria, alhora que volem convidar tots els mariers i marieres a assistir el proper dissabte dia 17 de maig, a la concentració que es farà al Born de Palma, en el que serà la IIIa Diada per la Llengua i la Cultura. Anem a la concentració el dissabte capvespre i tornem tot d'una cap a Maria, perquè la Diada dels Grups d'Esplai també reclama la nostra presència.

MISSIONER: ARTESÀ DE CONCÒRDIA I PAU

Què són els missioners? Agitadors socials, endormissadors de pobles, líders revolucionaris, espiritualistes que proclamen resignació, què són? I, com a conseqüència, què fan? Ja que no poden, al mateix temps, actuar de revolucionaris i predicadors de resignació, alliberadors i creadors de dependència... Què són i, per tant, què fan?

Serà bo demanar-ho als mestres en aquests sabers. I Mallorca, ja en el segle XIII, oferí a la Humanitat un dels millors mestres: Ramon Llull. Seglar mallorquí que des de la seva conversió s'entregà amb radicalitat a propagar la fe cristiana. Els musulmans eren en aquella època els infidels a convertir. Com? Aquí trobam, amb la màxima claredat què és un missioner.

Era l'any 1292, mestre Ramon escriu al Papa Honorius IV i li envia l'obra que acabava d'enllestir: "Tractatus de modo convertendi infideles". Vet aquí el seu pensament: "No val més triomfar dels infidels en la discussió, convencent-los gràcies als atributs divins i raons necessàries, en lloc de fer-los la guerra, occint-los de llurs terres? Convertim-los i deixem-los els béns que posseeixen, siguem ARTESANS DE CONCÒRDIA I PAU".

Artesà, "aquell que construeix o elabora -ha escrit Mons. Teodor Úbeda- qualche cosa amb les seves pròpies mans, posant-hi tota la saviesa del seu esperit i del seu poble, tota l'atenció i l'esment, peça a peça, amb estimació pel que fa i per allò que construeix, disfrutant de fer el que fa, amb goig i alegria que després es reflecteix en aquella obra ben feta i plena de bellesa i de vida. I endemés que treballa en la humilitat i el silenci, sense espectacularitat, amb eines i instruments senzills i pobres, concentrat amb la seva obra, sense presses, ben confiat en la inspiració i l'amor que posa en el seu treball. Sabent que mai podrà aspirar a una gran producció massiva, però segur que el que fa serà perfecte i bell, tindrà vida, perdurarà en el temps i donarà felicitat a la mateixa obra i a tots els qui la pugin contemplar en el futur".

Magnífica descripció de la tasca dels missioners. Tasca silenciosa, ja que només són notícia quan els mitjans de comunicació els troben a l'ull de la tempesta que els interessos econòmics o estratègics han desencadenat als pobles on els missioners serveixen. Ja hi eren abans i continuaran, més que mai, quan escampi el temporal i hagin de refer tanta destrossa material i espiritual, de desenvolupament material i humà.

Una tasca per crear concòrdia. Per això ensenyen, amb l'exemple sobretot, i també amb les seves paraules i realitzant projectes de desenvolupament integral, ben pensats i estructurats, a deixar-se guiar per la justícia que suposa respectar els drets dels altres i complir els propis deures. Ensenyen a viure, en la pràctica, la fraternitat que

esdevé, per a les persones i per als pobles, autèntica i profunda felicitat. Amb la concòrdia, la pau. Sempre fruit de la justícia; encara més, fruit de l'amor, per esser pau de veres i duradora.

No han mancat, ni manquen, clixés que volen explicar de manera ben distinta que és un missioner. Ja Ramon Llull tingué els qui se'n reien de la seva bonhomonia, i de l'escola de llengües (aprendre l'àrab per poder dialogar), sobretot de la seva entrega generosa fins a vessar la sang. A Bartolomé de las Casas li enflocaren tota la "leyenda negra" amb la que "l'Imperio" volia defensar-se de la mala consciència que li creava la vida i l'obra dels missioners. Molt especialment volia doblegar-la perquè sorgia de l'Evangeli, la forta i clarivent resistència a la dominació.

Més tard les grans potències n'aprengueren, i en lloc d'atacar els missioners intentaren domesticar-los. I a vegades, a redols, ho aconseguiren. La "protecció" dels colonitzadors, fou, quasi sempre, "el abrazo del oso".

Avui els missioners troben dificultats (una mitjana de dos assassinats, màrtirs, per mes) perquè la seva presència, i la seva predicació mitjançant el testimoni i la paraula, estorba el repartiment del món en dues parts: un nord ric i dominant i un sud pobre i explotat. Però els missioners mallorquins, preveres, religiosos/es, seglars, no amollen. Hi són. Amb el goig i la il·lusió que treuen de la fe i de la força que dona l'amistat amb Jesús.

Els qui continuem a la roqueta també els podem ajudar. La simpatia i l'admiració la tenim a flor de pell. Podem demanar per ells a Déu que enforteix i entusiasme. I donar-los ànim, sobretot allà on el correu pot dur les nostres cartes. I participar en projectes de desenvolupament. Molt especialment; essent nosaltres també aquí, dins aquesta societat nostra que estimam i volem millorar, artesans de concòrdia i pau.

Miquel Mulet Coll

S'AGAFÀ EL PEIX A BASTONADES?

He de dir que cada vegada que prepar un escrit per publicar a FENT CARRERANY em propòs que sigui el darrer. "Aquest i pus, pens. Ja està bé. Ja no estàs per a aquests trets." Però passa que just acab de llegir el nou número i ja estic aferrat a la màquina. I és que hi ha fets que no s'han de deixar passar, com per exemple, el d'avui que em sorprèn. L'Ajuntament de Maria, que es diu progressista, concedeix a l'Associació Cultural FENT CARRERANY, la subvenció de ZERO pessetes. I això dic jo, és intolerable i és el que em mou a rompre la promesa i surt novament al mig per protestar públicament i dir: "Això és increïble! On s'ha vist mai!

I com que també no estic d'acord amb el contingut de la nota que l'Associació inseria a la revista, en el mateix número, on s'insinua si la negativa seria de resultes que la Revista "no lloa TOTES les actituds de l'equip de govern", he de rumiar, de pensar i cavil·lar amb altres motius i així és que em pregunto: "Per què serà, idè?"

No seré jo qui cregui que l'Associació ha de lloar o no cap actuació, però sí que demanaria, millor dit em queix -sentia por, deia- en escrits anteriors i recentment en carta al seu president, respecte de la línia que últimament sembla vol seguir la revista; por, deia, que no s'inclini, que fugi de la seva marcada INDEPENDÈNCIA (serà que això de la independència no és més que una utopia?). I si cridava l'atenció és perquè malgrat he estat sempre contra el que en deim fer la pilota, besar mans o llepar culs, i criat al mig d'una política de "mando y ordeno", i dins d'un ordre catòlic que ens ensenyava que les altres religions eren satàniques, els anys, l'experiència m'ha ensenyat a no acceptar allò del mirall de la Blancaneus, a veure com a l'altra part de la muntanya també hi ha alguna cosa bona, a acceptar que la cadenera del veïnat també canta meravellosament bé, que no tot allò "nostro" és millor. A poc a poc he anat assimilant la grandesa del diàleg entre les persones; a transigir; a discutir; en definitiva a acceptar que ningú posseeix la veritat absoluta i per això, a vegades, hem d'amollar el mac. I per què no dir-ho? Per això és que esperava, desitjava, que la carta al nou president mogués -seré ingenu?- alguna "fibra" de resposta al que jo deia de les oliveretes i arbres novells que embelleixen els nous carrers. Ja sé que direu que la revista és oberta; ja ho sé; però què és el que hi trobam? Tristament he de dir que si en els darrers números eren carrers que feien de torrents, clots per tot arreu, gent enfangada per carrers intransitables, vidres que eren un perill per als vianants, etc., etc..., en aquest darrer número el president em sorprèn despenjant-se amb un còmic saineter ("setmana tràgica", "pel·lícula de Berllina", "funció", "pintar una regadora", "estrambòtica situació", diversió", etc.) acompanyant, per afegit, uns retrats que semblen que l'únic finalitat que

persegueixen és ridiculitzar l'equip de govern -enc que siguin punyetes- embolicant al mateix temps algun administratiu. Què un és ben lliure de lloar o ridiculitzar qui li véngui en gana! Naturalment! No seré jo qui ho discuteixi, però vull recordar que en altre temps els antecessors al nou president demostraren que sabien caminar més suaument, emprant allò que es diu "mà esquerra". Anam a contar-ho? I per què no? Copii de FENT CARRERANY número 100: "El passat dia 10 d'octubre anàrem a veure el president Gabriel Cañellas... l'acollida que ens va fer va ser molt cordial i ens concedí una ajuda de setanta mil pessetes... Volem donar les gràcies al president del PP de Maria, que ens va gestionar directament l'entrevista" I com que "de bien nacidos es ser agradecidos", sota l'escrit esmentat s'acompanyava una fotografia de gran tamany dels dos presidents en el moment que s'estrenyien les mans. A això, i ho dic jo, és "Saber Manar", que vol dir saber anar pel mig, i que ahora contesta el títol d'aquest escrit. I què podem deduir de tot això? Que el president nou peca de pelut, de novell? Jo li diria que això no és cap tara ni menyspreu, és solament cosa de temps.

I res més. Assegur que l'únic motiu que m'ha motivat no és altre que protestar per la negativa "foradada" de l'Ajuntament, perquè per moltes raons -pressuposts restringits, com fan a Madrid, any de privacions, etc., una administració que vol ser progressista no es pot negar a ajudar la cultura. Des d'aquí un ZERO. Tota la resta del meu escrit és pura prosa acompanyadora, un poc semblant al comentari que del Ple en fa el president de l'Associació. Si he molestat, deman disculpes. Salutacions.

Miquel Oliver Ribas

Maria a 10 d'abril de 1997

PD. Vull fer constar que quan em dirigesc al president de l'Associació FENT CARRERANY, ho faig sempre, igual que el que ens té advertit el regidor dels Independents en infinitat d'ocasions, que mai vull mesclar el càrrec del president amb la persona, amb el ciutadà Miquel, amic intocable; o sia que procur imitar el conegut regidor que en moltes ocasions l'hem vist criticar, espellar, l'alcalde, sense resquillar la persona del seu amic i company d'inoblidables jornades futboleres.

També voldria fer unes consideracions respecte del local igualment negat per l'Ajuntament. I diré que no sé si a l'edifici del carrer de ca ses monges hi cap res més, però que en tot cas vull recordar que FENT CARRERANY (tu president eres molt jovenet i segurament no ho recordes) sortí, va néixer, en un local, una casa graciosament cedida per un dels seus socis fundadors. I com que a Maria el que més sobra són cases buides, no crec sigui, el problema del local una cosa difícil de resoldre.

CARRERANY ESPORTIU

NOVA JUNTA DIRECTIVA DE LA PENYA BARCELONISTA

La Penya Barcelonista de Maria va celebrar eleccions el passat dia 29 de març, sols es va presentar un candidat a president i va esser en Gaspar Mas i Mas «de s'esar». L'anterior president, en Pere Font, que presidia la Penya des de la seva creació l'any 1991, no es va presentar a la reelecció.

En Gaspar Mas ja ha format la junta directiva que ell presideix i que regirà el futur de la Penya els propers dos anys, formen la junta a més del president, en Joan Mas Sureda «matlet» que és el vicepresident; el secretari és n'Enric Pozo Mas «en Pou»; el tresorer n'Antoni Frau Pastor, i els vocals són n'Esteve Ferriol Carbonell «Leiva», en Pedro Antoni Alomar, en Martí Mas Ferriol «Bandaroler» i en Pere Jordà «de Roqueta».

La nova junta s'ha marcat un pla d'actuació per els anys 1997 i 1998. En molts d'aspectes es continuarà com abans: escola de futbol, sopars, viatges, equip de futbet al torneig d'estiu, etc. i a més és vol mantenir contactes amb altres penyes blaugranes de Mallorca, participar en els diferents esdeveniments esportius, culturals i socials que se celebrin al poble, donar més informació als socis, realitzar un inventari del patrimoni de la Penya i fer qualsevol millora al local per fer-lo més atractiu.

A més també s'ha de fer la inauguració de la Penya, que encara no s'ha fet per varis motius, i ja s'ha posat en marxa tota la junta directiva per poder-ho fer el

Gaspar Mas, el nou president de la Penya Barcelonista

més prest possible, s'han marcat com a data límit el setembre de 1998. Ja s'han començat els contactes per tal de que el dia de la inauguració puguin visitar el nostre poble a més d'algun directiu de Ca'n Barça alguns jugadors del primer equip.

Des de Fent Carrerany vos desitjam sort i ja sabeu que les pàgines d'aquesta revista estan obertes i a la vostra disposició pel que trobeu oportú.

La nova Junta directiva, el dia de la seva presentació als socis

NOTÍCIES DEL CLUB CICLISTA

A la foto superior hi teniu els participants abans de partir. A la inferior, ja ha arribat a meta, dins el restaurant Ses Torres

les dotze i mitja. Després d'una bona dutxa ens anàrem a dinar a Ses Torres. Bon

Com des de fa molts d'anys, una vegada més el nostre Club Ciclista anà a Lluc el passat Divendres Sant. L'alegria ens vengué donada per la presència d'en Miquel Arbona, el qual després del greu accident patit mesos enrera, es va pujar a la bicicleta i ens acompanyà fins a Inca.

A més dels habituals de cada diumenge, també s'hi afegiren els germans Joan i Antoni Castelló, així com en Joan Pira.

A la foto que acompanya aquest escrit no hi són tots, ja que en el moment de la partida no eren presents a la Plaça des Pou.

Vàrem gaudir d'un gran dia de bon temps i a més, ningú va caure. Arribàrem a Lluc, anàrem a veure la Mare de Déu a demanar-li "que l'any que ve poguem tornar".

L'arribada a Maria fou damunt

dinar de paella de marisc -era Divendres Sant-. A l'hora de dinar s'hi n'afegiren uns quants més i així férem més bulla.

Com es pot apreciar a la foto de dins el restaurant vàrem menjar i beure molt. Damunt les cinc, acabàrem la diada que des d'anys enrera es fa i que pugui continuar durant molts anys.

Pep Ferriol Torelló, Abril de 1997.

F.C. MARIENC, CAMPIÓ DEL GRUP D DE FUTBOL 7, BENJAMINS

